

Lausunto

24.05.2026

Asia: VN/23894/2025

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi tuloverolain 119 ja 124 §:n muuttamisesta sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 7 ja 15 §:n muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Valtiovarainministeriö on pyytänyt Elinkeinoelämän keskusliitto EK:n lausuntoa otsikkoasiassa. Lausuntonamme esitämme kunnioittavasti seuraavan.

- EK kannattaa yhteisöverokannan alentamista 20 prosentista 18 prosenttiin.
- EK kannattaa elinkeinotoiminnan tappioiden vähennysajan pidentämistä 10 vuodesta 25 vuoteen.

Esitetyt muutokset tulevat Suomen kasvua, kilpailukykyä ja houkuttelevuutta investointikohteena ja ovat siten erittäin kannatettavia. Uudistus parantaa yritysten toimintaedellytyksiä, vahvistaa investointikykyä ja tukee pitkäjänteistä yrittäjyyttä. Yhteisöverokannan alentaminen on tervetullut toimi sekä kansainvälisten konsernien että puhtaasti kotimaisesti toimivien, kooltaan pienempien yritysten näkökulmasta. Esitysluonnoksessa todetaan, että julkisesti noteeraamattomien yhtiöiden osuus yhteisöveron maksusta on lähes 90 prosenttia, mikä korostaa sitä, että muutoksella on erittäin suuri merkitys kotimaiselle yritys kentälle.

Yhteisöverokannan alentaminen on erittäin merkityksellistä erityisesti perheyriyten näkökulmasta, koska se vahvistaa yrityksen omaa pääomaa ja mahdollisuuksia rahoittaa investointeja tulorahoituksella. Perheomisteisissa yhtiöissä voittoja ei tarkastella vain lyhyen aikavälin voitonjakona, vaan varoja jätetään yhtiöön riskinkantokyvyn, työllistämisen, varastojen, toimitilojen, digitalisaation, kasvun ja suhdannepuskurien rahoittamiseksi. Uudistusta ei tule kompensoida kiristämällä listaamattomien yhtiöiden osinkoverotusta tai pääomatuloverotusta, sillä kompensointi

heikentäisi juuri sitä kotimaisen oman pääoman muodostusta, jota yhteisöverokannan alentamisella pyritään vahvistamaan.

EK korostaa, että kaikkien yritysverotukseen liittyvien muutosten tulee olla pitkäjänteisiä ja ennakoitavia. Yritykset tekevät investointi-, rekrytointi- ja kasvupäätöksensä pitkällä aikavälillä. Veropolitiikan uskottavuus syntyy siitä, että linja on pysyvä eikä yritysverotusta kiristetä myöhemmin muilla tavoilla, jotka heikentäisivät uudistuksen vaikutuksia. Yhteisöveron alentaminen ei ole vain irrallinen veronhuojennus, vaan osa laajempaa kasvupolitiikkaa. Verotusta on muutenkin osattava katsoa tässä taloustilanteessa enemmän kasvun kuin tulojaon näkökulmasta. Aivan kuten Ruotsissakin.

Yhteisöveron alentamisen negatiivista vaikutusta julkiseen talouteen voidaan pitää vähäisenä pidemmällä aikavälillä. Mikäli otetaan huomioon yhteisöveron laskun laajemmat kokonaistaloudelliset vaikutukset, voidaan yhteisöveron laskua hyvin pitää myös itsensä kokonaan rahoittavana toimenpiteenä. Verotuloja voi siis lisääntyvien investointien myötä kertyä myös muille valtion budjetin riveille. Näistä käy esimerkiksi investointien aikaansaamat lisätyölliset ja heidän palkkatuloistansa maksettavat ansiotuloverot. Arviot itserahoitusasteen vaihteluista asettuvat suuruusluokkaan 0,1 %/BKT ja tätä on hyvä suhteuttaa koko yhteisöverokertymään, joka on viime vuosina ollut noin 2–3 %/BKT. Näin ollen itserahoitusastetta koskeva vaihteluväli menee vuosittaisen verokertymän vaihtelun piiriin.

EK pitää tärkeänä, että yhteisöveroa lasketaan jatkossakin hallitusti alaspäin kohti 15 prosentin tasoa. Näin tuetaan talouskasvun edellytyksiä ja pitkällä aikavälillä johdonmukainen veropolitiikka tukee myös julkisen talouden hoitoa, sillä talouden dynamiikka alkaa vaikuttaa heti kompensoiden lyhyen aikavälin staattisia arvioita verotulojen menetyksistä.

Tappioiden vähennysajan pidentäminen on erittäin perusteltu uudistus. Nykyinen 10 vuoden määräaika voi muodostua kohtuuttomaksi erityisesti yrityksille, joiden toiminta vaatii alkuvaiheessa merkittäviä investointeja, pitkää kehitystyötä tai joiden kannattavuus rakentuu pidemmällä aikavälillä. Tappioiden vähennysajan pidentäminen ei ole kuitenkaan pelkkä kasvuyritysten tai tutkimusintensiivisten toimialojen kysymys. Myös perinteisillä toimialoilla voi olla tilanteita, joissa investoinnit, toimintaympäristön muutokset, suhdannevaihtelut tai julkisen sektorin päätökset aiheuttavat pitkiäkin kannattavuusvaihteluita. Jatkovalmistelussa voitaisiin kuitenkin harkita siirtymäsäännöksen laajentamista siten, että pidennetty vähennysaika koskisi myös lain voimaantullessa vielä käyttämättömiä vahvistettuja tappioita, joiden nykyinen 10 vuoden määräaika ei ole päättynyt. Tämä olisi johdonmukaista suhteessa verotuksen neutraalisuuden ja yritysten kriisinsietokyvyn tavoitteisiin.

Kunnioitavasti

Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Sami Pakarinen

Johtaja

Isomaa Anita
Elinkeinoelämän keskusliitto EK